

SZENTLÉLEK

Szentlélek nélkül távoli az Isten
Krisztus a múlté,
Az Evangélium holt betű,
Az egyház egyszerű szervezet,
a tekintély: uralkodás,
a misszió: propaganda,
az istentisztelet: emlékek földidézése,
és a kereszténycselekvés rabszolgamorál

De Őbenne:

A kozmosz fölemelkedik,
és nyögve szüli az Országot,
a föltámadott Krisztus itt van,
az Evangélium: életerő,
az Egyház szentháromságos közösség,
a tekintély: szabadító szolgálat,
a misszió: Pünkösöd,
a liturgia: emlékek és elővételezés,
az emberi cselekvés megistenült.

Ignatios Lattaquié

A tartalomból:

Liturgikus naptár • Interjú Kovács Évával • Teológia, elmélkedés •
Képviselőtestületi gyűlés • Mese, vers • Közös élményeink

Liturgikus naptár

2006. június

4. vasárnap	: PÜNKÖSDVASÁRNAP
11. vasárnap	: SZENTHÁROMSÁGVASÁRNAP (főünnep)
13. kedd	: PÁDUAI SZENT ANTAL
15. csütörtök	: ÁRPÁDHÁZI BOLDOG JOLÁN
18. vasárnap	: ÚRNAPJA (főünnep)
23. péntek	: JÉZUS SZENT SZÍVE (főünnep)
24. szombat	: KERESZTELŐ SZENT JÁNOS SZÜLETÉSE (főünnep)
27. kedd	: SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY (ünnep)

Teológia:

ÚJ ÉLET – A LÉLEK SZERINT

A Lélek elfeledése, különösen az egyház szentlelkes – karizmatikus életelemének elsvárosodása illetve megmerevedése oda vezethet, hogy a Szentlelket mindenütt keresik, ahol megrögzöttségek megszűnnek, megcsontosodások fellazulnak, és ahol elevenség mutatkozik. Ebben a helyzetben igen fontos a Lélek megkülönböztetése: milyen életjelei vannak az életadó Szentléleknek? Melyik új élet a Lélek szerint való?

A Biblia tanúsága adja az *első kritériumot*: az ember és az egész teremtés az isteni Lélek életadó tevékenységének köszönheti életét. Az *élet tisztelete* ezért mélységesen a Lélektől való. Az élet és az elevenség nem állítható elő mesterségesen, s az élet fenntartásában és a teremtés megőrzésében is Isten Lelkének életadó hatalmára vagyunk utalva. Élni annyit jelent, mint a teremtő Lélek erejéből Istenből és Istennek élni.

A teremtés mint nem-isteni, Istentől különböző valóság azért lehetséges, mert Isten a Lelkében teret ad a teremtésnek, amely így kilép az Ő teljességéből, hogy szabadjára engedje a teremtést. Ebből adódik a Lélek szerinti élet *második kritériuma*: a Lélekből való élet annyit jelent, hogy a másik életének teret adunk, azt tiszteljük, és *szabadságát előmozdítjuk*.

A Lélek és a szeretet valósága ugyanolyan szerkezetű: a magán-kívül-létben és a másiknál-létben valósul meg. Ebből olvasható le a *harmadik kritérium*: a Lélek szerinti élet – *kapcsolatban való élet*. Ennek előfeltétele a készség az önmagunkból való kilépésre, hogy a másokban és a másikkal találjuk meg önmagunkat. Ahogyan a Lélek tevékeny a teremtésben, anélkül, hogy korlátozná annak szabadságát, vagy megszűnne Isten szuverén Lelke lenni, úgy a másiknál-lét sem jelenti sem a másik megerősökölését, sem önmagunk feláldozását.

A Szentírásban tanúsított, a hitben értelmezett élettapasztalat azt mutatja, hogy az emberek, a szabadjukra eresztett teremtmények önmagukat mindig újra megfosztják a szabadságtól, s a nem-isteni vagy istenellenes hatalmak rabszolgáivá válnak, vagy hagyják, hogy mások azzá tegyék őket. Ebből nőtt ki az a felismerés, hogy maradandóan rá vagyunk utalva Istennek szabadító s mindig újra életet adó Lelkére. Ebből adódik a *negyedik kritérium*: amely két irányban is tájékozódást nyújt. Isten Szentlelkéből élni azt jelenti, hogy minden hamis, házilig gyártott biztonságtól eloldódunk, és szabaddá tesszük magunkat az igazi és igazán szabaddá tevő élet ajándékára. Az Isten Lelkéből való élet ugyanakkor azt is jelenti, hogy megszentelve-

gyógyítva *odafordulunk minden elnyomott, kizsákmányolt, rabszolgává nyomorított teremtményhez.*

Az Isten uralmának társörökösei, akik az igazságban és szabadságban létrejövő új élet közösségének munkatársai, magukat haszontalan szolgáknak tartják, akik az élet teljességét az Atya és a Fiú Lelkétől várják. Ennek alapján megfogalmazható az *ötödik kritérium*: Isten Szentlelkéből élni annyit jelent, hogy minden egyéni fáradozásunkat *eszkatologikus fenntartással* szemléljük, tanúságot téve reményünk alapjáról, amely eltölt bennünket (vö. 1Pét 3,15); azt kérjük a Lélekben, hogy ne szégyenüljünk meg reményünkben, és abban bizakodunk, hogy életünk megtartó alapja végül is nyilvánvalóvá válik.

Az Isten Szentlelkéből való élet ezt jelenti: az életet ajándékként fogadjuk el, mások életének teret adunk, kapcsolatban élünk, engedjük magunkat felszabadítani, s másokat is felszabadítunk, minden fáradozásunkban Istentől várjuk a beteljesedést. Rövid összefoglalásként a következő mondatot idézhetjük a negyedik eucharisztikus imából: „Hogy ezután már ne önmagunknak éljünk, hanem annak, aki értünk meghalt és feltámadt, elküldte tőled, Atyánk, a híveknek első ajándékkul a Szentlelket, hogy befejezze Krisztus művét a világban, és mindent megszenteljen.”

szerző

Interjú:

Templomunkban a közelmúltban 16 gyermek részesült az Egyház beavató szentségeiben, a keresztségben és az elsőáldozásban. Erre a nagy eseményre nem csak a szülők és az atyák készítették fel a fiatalokat, de civil hitoktatók is. Kovács Éva is - egyéb teendői mellett- hittanárként tevékenykedik plébániánkon...

Milyen út vezetett a hittanári hivatásig?

Kémia-fizika szakos tanárnak készültem, gyakorlótanításként matematikát tanítottam /megvolt a szigorlatom/, szerettek a gyerekek, és pedagógus társaim is. Szerettem tanítani, de akkor még világnézet, és a származás nagyon fontos volt. Az én felfogásom nem változott meg, így öt zárt félév után „eltanácsolt az egyetem fura ura”, nem taníthattam. Rá kellett döbennem arra, hogy ha nem taníthatok iskolában, attól még létezik embertől-emberig való kapcsolat. Ebben a helyzetben segített Lelkiatyám, és Közösségem. Segítettek az engesztelésre való indítást átítatni a gondviselésben való bizalommal, a folyamatos önképzéssel. Megismertettek a „Szeretet aszketikájával és misztikájával”, mely a mai napig is segít a szépért és a jóért való harcban, a pozitív szemléletben, az önismereten alapuló önnevelésben, és nem az önérvényesítésben.

- Hogyan találkozott a hitélettel?

Keresztény családban nőttem fel. A „Knézits”-be kerültem fel vidékről a gimnáziumba, mert Szüleim úgy gondolták, hogy amit ők nem tudtak megadni azt megkaphassam, megkaphassuk. Így nekem megadatott hogy 12 éven át folyamatosan tanulhassak hittant az iskolában. Azt követően pedig a Közösségben rendszeresen tanultunk, és a tanultakat megbeszélve tanítottunk, mélyítettük ismereteinket.

- Hogyan került a Béke térre?

1992 szeptemberében Bölcsvölgyi atya és még aznap Róbert atya telefonált; kérték hogy vállaljam el iskolájukban a hitoktatást mert a hitoktatójuk a továbbiakban nem vállalja, elmegy. Elvállaltam, így a kerületben maradva továbbra is találkozhattam volt tanítványaimmal, szüleikkel, stb. A szükséges családlátogatások a hittano-

soknál tovább mélyítették kapcsolataimat. A nyári hittanos táborok élményt jelentettek, a múlt és a jelen közös élményét. Sok mindent meg tudunk beszélni kirándulások közben. A közös ima, szentmise, igeliturgia lelkiekben is gazdagított mindnyájunkat. A játékok az éjszakai pihenést segítették elő. Nem csak feldobott bennünket, hanem el is fáradtunk. Magatartásunk megbeszélése is nagyon hasznosnak bizonyult (mi illik, mi nem, mi a helyes magatartás, stb.).

- *Milyen közösség(ek)ben tevékenykedik plébániánkon?*

Margitka ideiglenes külföldön tartózkodása miatt kaptam meghívást a Képviselő Testületbe mint hitoktató, mely feladat kapcsolatteremtést és tartást is jelent a hitoktatásba tevékenykedő testvéreimmel. A beteg-pasztorációban is részt vállalom.

- *Milyen változást látna szívesen templomunk közösségében?*

Azt, hogy mindnyájan, a ministránsok, cserkészek, kórus tagok; tudnának fegyelmettségükkel, figyelmességükkel világotítani, sugározva a szeretetet!

- *Mivel tölti szabadidejét?*

Nagyon szerettem kirándulni, hangversenyre és kiállításra járni. Miután versenyszerűen sportoltam, így nagyon kedvelem a labdajátékokat, atlétikát, teniszt, stb. Most már csak a TV-ben is csak bele-bele nézek, és a végeredményt megnézem az interneten. A sportot, mint apostoli eszközt is használom, pl. korházi kapcsolat teremtkor.

- *Van-e olyan, tárgy, emlék, stb., ami különösen vonzza az Egyházhoz?*

Nem tudok róla, hogy tárgy, vagy emlék vonzana. Vonz az, hogy „Isten szeretetből szeretetre teremtett”, teremtett mindnyájunkat, a saját képmására és hasonlóságára. Mindet megtesz „a jóságos Mennyei Atya” hogy terve megvalósuljon. Szeretném, ha kapcsolataimat az ebből fakadó vágy hatná át. Ez éltet egyházközségekben, iskolákban, emberek közötti munkámban, hivatali tevékenységemben. Szeretném, ha szaporodnának a kovászlelkek. Higgyétek el, hogy az önzetlen szolgáló szeretetet senki sem szeretné elvenni tőlünk, de az öröm, hogy segíthettem szolgálattal, embertársaim közül bárkinek is, boldoggá tesz.

A Páter még a 70-es évek legelején megkérdezte, rá jöttél e arra, hogy a szeretetet életünk végéig tanulni kell. Akkor azt mondtam, hogy nem, de elfogadom. Ha most kérdezné, bizonyára azt válaszolnám, hogy halálunk után is.

Elmélkedés:

Pünkösöd az Egyház születésnapja...

PILINSZKI JÁNOS: AZ EGYHÁZRÓL

A kereszténységért nem aggódom. Sőt az egyházért sem. Az egyház mindenek ellenére mégiscsak hű letéteményese és megvalósítója a jézusi koncepciónak.

Mondok neked egyet: senki sem törődik az öregasszonyokkal. Őket minden forradalom leírja, hullá, értéktelen tömeg. Ezzel szemben az ifjúság mindenkit izgat. De itt vannak ezek a réges-régi templomok, amelyek ellenálltak a századoknak. Mégiscsak ezek őrzik az időt és a történelmet. Az öregasszonyok is számunkra a múlt csodálatos ékszerei, kincseket rejtegetnek magukban, amiket ki kellene bányásznunk, mert a jövőnk függ tőlük. Az ifjúság sem pusztán önmagára, hanem az öregekre építheti tartósan önmagát. Az egyház is végeredményben egy ilyen ősrégi templom, öreganyánk, a múltat őrzi, de közben állandóan az idők teljességére készül. Amikor majd a múlt hirtelen jelenné és jövővé változik át, a nagy elszámolás pillanatában. Nézd, én egyben vagyok teljesen biztos: hiszek Istenben a magam módján,

végtelenül szeretem Jézust, ami majdnem több a hitnél, mert a szeretet több a hitnél, és hiszek az egyházban is túl mindenben. Az egyház nekem olyan, mint egy nagy hajó, amin rengeteg dolgot kifogásolok. A tatján ott vannak a gőgnek és a kevélységnek a láncai, a hatalom kísértései, de mégiscsak ezen a hajón van az én helyem, és mégiscsak ez az a hajó, amely átszállít a zúgó folyón. Tudom, hogy nincs tökéletesség a földön. És elfogadni bizonyos értelemben a tökéletlent, ami mindennek ellenére a tökéletesség felé visz azért ez a maximum. Ha az egyházat tökéletlenségében nem szeretjük, akkor magunkat sem szabad szeretnünk, és sem önmagunknak, sem másoknak nem bocsáthatunk meg soha. Az egyház is, a maga hibáival, bűneivel egy tökéletlenség.

Hajó, amin rettenetes súlyok és terhek vannak, de ami tendenciájában és hirdetett igazságaiban valódi közösséget jelent, amely révbe visz mindnyájunkat, átszállít a túlsó partra, az üdvösség mezejére.

/Hegyi Béla: Beszélgetés a költővel (részlet), Vigilia/.

Képviselőtestületi gyűlés:

EGYHÁZKÖZSÉGI KÉPVISELŐ TESTÜLETI GYŰLÉS (2006. MÁJUS)

A képviselő testület tagjai május végén is egybe gyűltek. Szokásos módon előbb a lelkipásztori, majd a gazdasági ügyek kerültek megbeszélésre a következő témákban:

A napirendi témák előtt a képviselő-testület egyhangúan megszavazta Báránysné Homonnai Piroska felvételét a tagságba. Ennek értelmében június 25.-én, a Szent László búcsún indul az egy éves próba időszak, melyet követően teljes jogú taggá válhat. Ezúton is gratulálunk neki!

Az Esztergomban rendezett ifjúsági lelkipályázat összességében jól sikerült. Török László atya azonban szorgalmazná még több fiatal bevonását, illetve megszólítását, így jövőre erősebb szervezés ígér.

Jelenits István piarista szerzetes nagyszerű triduum-beszédeit hangfelvételen is rögzítettük. A hívek közül 15-en vásároltak a kazettákból és CD lemezekből.

A nagyhét szertartásai szépen, méltóságteljesen zajlottak. A feltámadási körmenetre vásárolt lámpások beváltották a hozzájuk fűzött reményeket és a hívek szinte hiánytalanul vissza is adták azokat a szertartás végén.

A közelmúltban templomunkban gyermek- és felnőtt keresztelek, illetve elsőáldozás zajlott. Jellemző tendencia, hogy a felnőttek egyre nagyobb létszámban szeretnének a beavató szentségekhez járulni (idén 24-en), igaz, többnyire az azt követő templomi esküvő céljából. Közben a gyermekek egyre inkább csökkenő létszámban jönnek. Idén mindössze 16-an járultak az elsőáldozáshoz. Dr. Szolnoki János közbevetette, hogy lényegesen komolyabban kellene foglalkoznunk azokkal, akik a felkészítő katekéziseket elvégezték, hogy továbbra is szívesen jöjjenek közösségünkbe. Első lépésként ünnepélyesebbé kell tennünk a beavató szentségek szertartásait, így azokat vasárnapi szentmise keretében érdemes ünnepelni. Ezt a javaslatot a képviselő-testület tagjai megszavazták! Dr. Szolnoki János tovább menve, újabb javaslattal állt elő. Részben saját tapasztalatait állítva példaként, olyan baráti szálakon nyugvó kis közösségek alapítását szorgalmazta, melyek alapvetően a plébániához kötődnének és egyik fő céljuk a Szentírásról való elmélkedő beszélgetések kialakítása lenne. Kisebbit követően Dr. Hajnal Róbert plébános atya arra kérte a

jelenlévőket, hogy mindenki érlelje még magában ezt a kérdést és következő gyűlésünkön konkrét ötletekkel térjünk vissza a témára.

A május elsejei majális az erős esőzés ellenére sikeresen zajlott. Mintegy 45-en érezték jól magukat a beltéri játékokon.

Horváth Kornél irodavezető aggályát fejezte ki a ministrálással kapcsolatban. Pontosabban kifogásolta, hogy a fél tizenegyes vasárnapi nagymiséken kevés, vagy egyáltalán nincs ministráns. Török László atya jelezte, hogy már rendszeres ministráns gyűléseket tart. Az első évet a formálódásra szánja, hogy azután komolyabb munka következhesen. Épp nemrégiben nevezte ki a főministránst, ifj. Szolnoki János személyében.

Idén négy gyermek- és ifjúsági tábor szervezéséhez kapcsolódik plébániánk. Plébános atya szerencsésnek tartaná, ha a képviselő-testület tagjai közül valaki pályázatfigyeléssel is foglalkozna. Ellenvetésként többen kiemelték, hogy sajnos a néhány évvel ezelőtti rendtől eltérően, szinte lehetetlen a céljaink megvalósítását segítő pályázatot találni.

(Már megvalósult esemény, de szóba került, hogy templomunkban fellép a Kecskés Együttes. Előadásuk címe: Mária, magyarok anyja (énekek és versek Máriáról, a XIII.-XVIII. századból), valamint hogy Május 27-én buszos zárókirándulás indul plébániánkról Debrecenbe, ahol a nagytemplomi mise után városnézés és a híres Munkácsy-képek megtekintése a fő cél.)

Június 11-én a XIII. kerületi napok keretében templomunk Mozart hangversenynek ad otthont.

Június 18-án a szokásos módon zajlik majd az úrnapi körmenet. Templomunk Szent László napi búcsúja idén június 25-re esik. Ekkor 10 órai kezdettel ünnepi szentmisét celebrál Takács Ervin piarista szerzetes atya. 9 órakor és fél 11-kor aznap értelemszerűen nem kezdődik szentmise.

A Szent László utcai kápolna ügyével kapcsolatban újabb események történtek. A kápolna pincéjét évek óta bérlő díszhal árus bejelentette, hogy felbontja a bérleti szerződést. A kápolna nagyobb részét bérlő vállalkozó pedig panaszkodik az állandóan vizes falak miatt. Véssey Tibor (templomunk Gazdasági Bizottságának vezetője) már több szakemberrel együtt próbálta megkeresni a vizesedés okát, de azt eddig nem sikerült megállapítaniuk. Az azonban biztosnak látszik, hogy emiatt még komoly költségek terhelik majd plébániánkat.

A templomunk orgonájához szükséges új fúvóberendezés és tápegység hamarosan beszerelésre kerülhet – számolt be Susán Lajos kántor. Azt is elmondta, hogy az orgona évi kétszeri felülvizsgálatát vállalná a felújítást végző cég képviselője. A karzat padlójának festését már elkezdte a kántor úr.

Korábban a képviselő-testület egyhangúlag szavazott a gyóntatószékek felújítása, modernizációja mellett. Török László atya beszámolt arról, hogy a munkálatok hamarosan elkezdődnek és, hogy a kivitelező asztalos fáklyatartót is készít a sekrestyébe.

Szintén korábban már felvetődött témaként újra előkerült a templom hangosításának kérdése. Egy megtért vállalkozó videokamerák felhelyezésével szeretne volna egyház iránti háláját kifejezni. Miután ezt elutasította képviselő-testületünk, a vállalkozó a hangosítás kicseréléséhez nyújtana segítséget. Árajánlatát benyújtotta, melyben – elmondása szerint – már számos kedvezményt találhatók. Döntés született arról, hogy mielőtt az ajánlatot elfogadnánk, árajánlatokat kérünk más kivitelezőktől is.

Schunk László képviselő-testületi elnököt felkereste az un. Eurohíd Nyelvstudió, amely egyházi, közelebbről jezsuita szellemiségű vállalkozás. Amennyiben templomunk hívei igénylik, a plébánián tartának 6 fős csoportok részére nyelvoktatás-

kat. Az esetleges igényeket hamarosan felmérjük és annak eredményétől függően egyeztetünk a nyelviskolával.

Utolsó témaként szóba került egyházközségünk lapja, a BékeHír. A lap sokszorosítása nem megoldott, így kisebb anyagi támogatásra szorulna. Több ötlet is felvetődött a támogatás kapcsán, ám ezek még újabb tisztázásra szorulnak.

Hajósi Áron

Közös élményeink:

MAJÁLIS

2006 május elsején az esős idő ellenére is megtartottuk a majálisot. Mivel az idő nem kedvezett, bent a hittantermekben voltunk, eleinte kevesen, de végül egyre többen.

A napot bingóval kezdtük el. Laci atya hittanos kérdésekkel nehezítette meg a játék menetét. Miután már mindenkinek volt legalább egy kártyája, kezdődhetett a játék. Akinek „bingója” lett, gumicukrot kapott ajándékba. Nehezen, de nekem is sikerült egy csomagot nyernem. A játék után lehetett ping-pongozni, kártyázni, beszélgetni. Laci atya ezek mellett még darts versennyel is készült.

A sok játék után Vica tejfölös raguja (egy kis segítséggel készült az udvaron) csillapította az étvágyunkat. Később elhatároztuk, hogy ping-pong bajnokságot szervezünk. A párokat Héjj Ádám állította össze. A bajnoksággal egy időben a többiek kaszinózhattak.

Aki végig maradt, megnézhetette az aznapról készült képeket. Ez volt az első majálisom ebben a templomban, és nagyon tetszett. Biztos vagyok benne, hogy senki sem bánta meg, hogy eljött.

Jantó Tímea

KERESZTELÉSEM ES AZ ELSŐ SZENTÁLDOZÁSOM

Január óta készülünk a keresztség felvételére és az elsőáldozásra. Csütörtökönként a hittanórákon Laci atya vidám légkörben tanított bennünket.

Végre májusban eljött a nagy nap. Kétszer. Először a keresztség felvétele, aztán egy hét múlva az elsőáldozás.

Már régóta vártam ezt a pillanatot, hogy a szentmise fénypontján ne csak kívülállóként vegyek részt, hanem én is kimehessek áldozni. Az atyák és az egyházközség nagyon széppé tették ünnepünket mindkét napon. Külön örültem neki, hogy a gitáros énekkar zenélt nekünk, mert ez még szebbé, meghatóbbá tette a szertartást. Ez volt a legszebb ajándék, amit a plébániától kaptunk.

Jó volt, hogy két szín alatt áldozhattunk, mert így még jobban megérthettük, hogy a szentáldozásban a kenyér és bor színében Jézus valóságos testével és vérével találkozunk.

A két ünnep közül nekem a keresztelés volt a bensőségesebb, mert ekkor letünk Isten gyermekei, és egyben egy nagy családnak, az Egyháznak tagjai, illetve azon a napon volt anyák napja is, és olyan jó volt virággal köszönteni anyut. Köszönöm "Béke-tér", hogy második otthonom lettél!

Dóri

ZARÁNDOKLAT

Május 27-én reggel esős időre ébredtünk, ekkor indultunk Debrecenbe zárándoklatra 45 fővel, Laci atya vezetésével. Induláskor már elállt az eső, Róbert atya búcsút intett a zárándokoknak és jókedvűen, imádságos lelkülettel vágtunk neki az útnak.

Hamarosan elmondtuk a rózsafüzért, majd Laci atya ismertette a programot. Nem kis meglepetésünkre írásos vetélkedőt hirdetett, amit a templomokban és múzeumban kellett kitölteni.

Mielőtt a „Civis városba” érkeztünk ismertette Laci atya a város történelmét. 3 és fél órai utazás után első utunk a református templomba vezetett. Az idegenvezetői ismertetőből megtudtuk, hogy ez Közép-Európa legnagyobb református temploma, mely klasszicista stílusban épült. A templomban megtekintettük a csodálatos orgonát, a Vogel Sebestyén által alkotott empire stílusú szószéket, valamint Kossuth Lajos egyes tárgyait, amiket a templomban megőriztek. Láthattuk a pipáját, levelesládáját, tollát és azt a karosszéket, amelyben 1849. április 14-én ült a Habsburg-ház trónfosztásának kihirdetésekor.

1991-ben itt járt II. János Pál pápa is.

A toronyból szép kilátás nyílik a városra. 213 lépcső vezet fel a kilátóhoz, aminek megközelítése nem kis erőfeszítésünkbe került. Itt található a Rákóczi harang, mely 6 tonna súlyú és ágyúból öntötték.

A Kálvin János toronygalériában láthatók Angy József festőművész képei.

A programunk elég szoros volt, innen átsétáltunk a Szent Anna Székesegyházba, ahol Laci atya megtartotta a szentmisét.

Rögtön a mise után Laci atya ismertette a templom nevezetességeit.

A templom alapkövét Csáky Imre érsek helyezte el 1724-ben, majd testvére Csáky Miklós püspök 1746-ban szentelte fel. A főoltáron 1834-ben festett Szent Annát ábrázoló kép látható. A főhajót 3-3 alacsonyabb kápolna kíséri. Itt található a Jézus Szíve oltár és az Immakuláta oltár, amely a Szeplőtelen Születet ábrázolja ikonográfiai előírások szerint. A Földgolyón álló Mária jobb lábával eltapossa a sárkányfejű kígyót.

A mennyezeti freskón magyar szentek képei láthatók: Szent László, Szent István, Szent Imre, Szent Gellért, Szent Erzsébet, Szent Margit.

Az oltárok szépségét és különlegességét kiemeli az oltárképek színezése. A templom neobarokk stílusban lett felújítva 1930-ban.

A Székesegyház ismertetése után átvonultunk a debreceni református kistemplomba. Itt a torony látványa volt érdekes számunkra. Az eredeti templom tornya nem készült el, ezért bástyaszerű kiképzésre építették át. Csonkatemplomnak hívják azóta a templomot.

Majd ebédszünet után folytatódott a programsor a Déry Múzeumban. Először a Munkácsy trilógiát néztük meg. Idegenvezetőnk részletesen ismertette Munkácsy e három művét. 1881-ben festette a „Krisztus Pilátus előtt”, 1884-ben a „Golgota”, 1886-ban az ECCE HOMO! (Íme az ember!) monumentális alkotásait, amelyek 4 méter magasak, 6 méter szélesek. A „Krisztus Pilátus előtt” című festmény a diadalmas Krisztust mutatja be, aki sugárzó fényes fehérségével áll a középpontban és néma nyugalommal győzi le acsarkodó ellenségeit, a tétova római helytartót.

A „Golgota” jelentette a legnehezebb feladatot Munkácsynak a három kép közül. A cselekmény a szabadban, a Koponyák hegyén játszódik. Itt látjuk a legérdekesebb figurákat: a közönyös ácsot, aki a létrát tartja, a katonát, a futó zsidó férfit, a lóháton ülő titokzatos alakot.

Az „ECCE HOMO” képen a Megváltó arcában a szenvedő nagybeteg Munkácsy önarcképére ismerünk. A képen Mária, Bűnbánó Magdolna, János evangélista, Péter apostol, Nikodémus, arimathei József, Júdás alakjai láthatók. A három lenyűgöző kép közül az „ECCE HOMO” az 1930-as évek óta itt látható, a másik két kép az 1990-es években érkezett Debrecenbe. Száz évvel megfestésük után találtak egymásra a Déry Múzeumban.

Múzeumi barangolásunkat a Régészeti Kiállítással folytattuk. Látványos volt a honfoglalás kori lovas koporsója és lószerszámai a fokosával együtt.

A Helytörténeti Múzeumban különböző tárgyakkal ismerkedtünk meg, például a tövisboronával, a viharágyúval, a tékával, tajtékipával és az Arany egyszarvú patika kovácsolt vas cégérével.

„Múltunk a kutak tükrében” című kiállítás következett, ahol 6 különböző kutat fedeztünk fel, például a földbevéjt mélyedésbe fa kergét rakták körbe.

Az egyiptomi kiállításon különféle skarabeusz bogarakat láthattunk és többféle állat makettjét, például kígyó, macska, hal.

A keleti kiállításon elefántcsontból lévő faragványok keltették fel kíváncsiságunkat.

A Képtárban szép csendéleteket, aktképeket, tájképeket csodálhattunk meg, például Böhm Páltól, Déry Kálmántól, Schaffer Bélától.

S végül ellátogattunk egy versenyre „Tegyünk együtt a gyermekekért” címmel a daganatos beteg gyermekekért, a résztvevők bekerülhetnek a Guinness rekordok könyvébe. A verseny arról szólt, hogy melyik városban tudnak legtöbb tenyérynymatot végezni hatalmas papírokra. A résztvevők 3 Ft értékű jelvényt kapnak, a befolyt összeget a Danone cég a daganatos beteg gyermekek gyógyítására fordítja. Mi is tettünk tenyérynymatokat a papírra, különböző színű vízfestékekkel.

Zarándoklatunk nagyon tartalmas volt és jó hangulatban telt el. Laci atyának köszönhetjük a jó szervezést, a jó hangulatot. A feladatlapok értékelése megtörtént hazafele a buszon, mindenki kapott ajándékot.

Az idősek és fiatalok egyaránt megtalálták szórakozásukat.

Boós Klári

A buszról leszállva az első úticélunk a Debreceni Református Nagytemplom volt, ahol többek közt megtekinthettünk pár Kossuth relikviát, például a székét, a pipáját és a tollát.

A toronyba fölmenet találkozhattunk a Rákóczi haranggal, melynek különlegessége, hogy ágyúkból öntötték. Fölérve a toronyba csodálatos panoráma tárult a szemünk elé. Mikor leértünk megtekinthettük Angy József festményeinek kiállítását. A következő állomásunk a Szent Anna székesegyház volt, melynek érdekessége, hogy ez volt az első katolikus templom a reformáció után. Az oltár barokk stílusban készült. Az oltárképen Szent Anna és a gyermek Szűz Anya látható. Laci atya itt tartotta meg a szentmisét, ami után átmentünk a Déry múzeumba, ahol megtekinthettük különböző kultúrák emlékeit, például a magyarokét is. A legnagyobb élményt mégis Munkácsy Mihály Ecce Homo (Íme az ember) című festménye nyújtotta, különösen, mert mindhárom festményt együtt láthattuk (Krisztus Pilátus előtt; Golgota; Ecce Homo). Végezetül részt vettünk egy Guinness-rekord kísérletben daganatos gyermekekért. Ami nagyon érdekes volt, mert kézzel kellett festeni.

Ezt a szép és tartalmas kirándulást köszönjük a szervezőknek és reméljük, még sok ilyenben lesz részünk.

Ricsi

Mese (nem csak gyerekeknek)

MARIKA VIRÁGOT SZED A RÉTEN

Volt nekem egy kicsi barátnőm Marika. Nagyon szerette a virágokat. Amikor csak meglátott egy virágot, mindjárt odaszaladt hozzá, és a csöppnyi kezébe fogta, nézegette, becézgette.
-Milyen szép kis virág vagy. Mi a neved? Hogy hívnak?
Természetesen a virágok nem tudnak beszélni, csak színükkel, illatukkal üzennek nekünk embereknek. Marikának mégis úgy tűnt, hogy az erdők-mezők virágai beszélnek hozzá. Érti a nyelvüket.

Egyszer, amikor a kislány a közeli réten sétált a virágok között, az egyik szép sárga virág így szólt hozzá:

-Hová sétálsz, Marika?

A kislány megfordult, és megpillantott egy sárga virágot.

-Sétálgatok a virágos réten, nézegetlek bennetek szép virágok – mondta mosolyodva Marika – Ma csodálatos idő van és ti virágok ezernyi színben, pompáztok. Úgy szeretek a virágos réten sétálni!

-Mi is szeretünk téged – mondta egy sárga virág – Tudjuk, hogy jó kislány vagy. Mi csak akkor vagyunk szomorúak, ha rossz gyerekek jönnek és minden ok nélkül, leszakítanak és eldobnak bennünket. Ennél nem is tudunk rettenetesebb dolgot elképzelni. Nincs rosszabb, mint értelmetlenül elpusztulni.

A kislány szomorúan lehajtotta a fejcskáját, és egy apró csillogó könnycsepp jelent meg a szemében.

-Miért sírsz, Marika? – kérdezte meglepődve a sárga virág.

Marika felemelte lassan kicsi fejcskáját és elcsukó hangon mondta:

-Tudod, kis sárga virág, pedig én azért jöttem ide sétálgatni, hogy a temetőbe virágot szedjek édesanyám sírjára, aki tavaly ősszel halt meg egy balesetben. Most, hogyan szakítsalak le bennetek, ha ti ezt nem szeretitek. Nem szeretnék fájdalmat okozni senkinek se. Megyek is, inkább rajzok édesanyámnak egy szép virágot, és azt viszem ki a temetőbe a sírjához.

A rét minden virága összerendezte és hangosan kiabálni kezdték:

-Engem szakítsál le! Engem szakítsál le! Vigyél édesanyád sírjára! Hidd el, ezzel nem okozol fájdalmat nekünk!

Marika alig tudta hová nézzen, melyik virágot szakítsa le, mert mind azt szerette volna, ha őt válassza a kislány.

Végül, amikor már egy nagy csokorra valót szedett így szólt a kis barátaihoz:
-Köszönöm kedvességeketek, de mára ennyi elég. Biztos édesanyám is nagyon örülni fog, ha meglátja a szép virágcsokrot a mennyországból. Mindent nagyon köszönök néktek, kis barátaim. Majd holnap megint meglátogatlak bennetek.

Marika szavát betartotta, mert amíg szép idő volt mindennap elsétált a rétre és elbeszélgetett a barátaival.

Apáti Kovács Béla

A hónap szentje:

PÁDUAI SZENT ANTAL

1195-ben született Lisszabonban, Portugália fővárosában. A Ferdinánd nevet kapta a keresztségben. Apja előkelő lovag volt, anyja pedig igen jámbor nő. Iskoláit a helyi káptalani iskolában kezdte meg, koraérett, világoseszű és erősakarátú volt. Mint ifjú diadalmasan uralkodott minden szenvedélyén. 15 évesen már ágoston-rendi kanonok, majd pappá szentelése után ferences szerzetes lett.

1220 nyarán ugyanis Marokkóból Koimbrába hozták őt ferences vértanú földi maradványait. A látvány indította őt a szegénységre, és ébresztette fel vágyát a mártíromság iránt. Afrikában szeretett volna misszionárius lenni. Remete Szent Antal nevét vette fel. Tudatosan elnyomta tudományos ambícióit is, pedig nagyon ismerte a Szentírást, ezt a tudását azonban évekig titkolta. Afrikába indult, de betegen szállt partra.

Kissé felerősödve haza akart térni, ám egy vihar Szicília partjára sodorta. Itt értesült rendje 1221-es egyetemes káptalanjáról, így Assisibe indult. Innen remeteségbe vezényelték. Tanultságát alázatosságból most is sikerült eltitkolnia. Amikor parancsra helyettesítenie kellett egy szónokot, a rögtönzött szentbeszéd mindenkit ámulatba ejtett. Tudatlannak nézték eddig, de most tanújelét adta nagy, alapos és széleskörű ismereteinek, csodás hatású szónoki képességének.

Franciaországban és Itáliában volt vándorprédikátor. Az eretnekek térítésében nagyon eredményes volt. Elsőként tanította rendjében rendtársait hittudományra. Még a romagnai rendtartomány főnökségét is rábízták. Pár év után sikerült ettől a megbízatástól megszabadulnia. Ettől kezdve Páduában apostolkodott egészen haláláig. Tömegek hallgatták, főpapok, kereskedők, még álruhás banditák is, főképp azonban az egyszerű emberek. Antal mindenkit szeretett, a gazdagok iránt részvétellel volt, a szegényekért azonban minden lehetőt megpróbált.

Elhasznált szervezete, szívbaja idő előtt elnyűtte, a kényszerű pihenés sem használt, érezte halála közeledtét. Páduában szeretett volna meghalni, menni már nem tudott, a sietség miatt az utolsó útszakaszt egy rozzant taligán tette meg. 1231. június 13-án, fiatalon, 36 évesen halt meg Pádua elővárosában, Szent Klára leányainak Arcella nevű kolostorában. A Páduai Maria Maggiore-templomban temették el. Már életében szentként („Il Santo”) tisztelték. IX. Gergely pápa már 1232 májusában szentté avatta. 1263-ban átvitték az ő tiszteletére emelt hatalmas bazilikába. Ekkor felnyitották koporsóját, és testét elporladva, de nyelvét épségben találták. 1946. január 16-án XII. Piusz pápa Szent Antalt egyháztanítóvá tette.

IV. Béla 1253-as házioltára (a diptichon) az Árpád-ház szentjei közt együtt ábrázolja Szent Ferencet és Szent Antalt, mivel a király testvére, Erzsébet szinte egyszerre lett szentté avatva Ferencsel és Antallal. XIII. Leó pápa Szent Antalt a világ szentjének nevezte. 1946-ban XII. Piusz pápa az egyházdoktorok közé iktatta.

Az utasok, szobrászok, agyagmunkások és porcelánkészítők védőszentje.

Példája: Tehetségedet használd Isten nagyobb dicsőségére.

forrás: Rieth József: Szentjeink (Pázmány Péter e-könyvtár)

FÉNY

Sötét fényszórók: szemeim
az eget lengő csóvával
ostromolják.
Föl, föl! Lent mennyi
a teher, a rom!
Csík, sáv: fent suhan
a fénytorony
s évezredek mérik a hosszát.

Fény, fény, sugarak!
Fények vagyunk mind:
Isten lelke,
öröm, remény.
Óh szállni, lobogva
a föld felett!
A rettenetes életet,
az örömet akarom én.

Óh, élni! Szemeim sóvár tüze
a felső végtelenbe szánt:
láng habzik mindenütt:
zene, szín:
az anyag titkos ablakain
az lüktet ki-be, az égi láng,

a vágy, amit én
fénynek nevezek
és Szentléleknek a hívő:
ő táncol bennem, ő rohan,
hasonló bimbóban
az ő ereje van,
kovában, acélban is ő:

ő öntözi, belül az anyagot,
szomszédja éget, éhe habzsol,
zsinórra fűzi a csillagokat,
indul s egy szívdobbanás
alatt
új világokba kapcsol.

Ő vagyok én, a képzelet:
ki törhet ellenem?
Az Isten karja nyúl felém,
s ha robbanó sugarakkal
az ég tetején
kószál földi szemem,

fekete nyomoromat vakító
tűzharsonákkal törve át
tízezer Nap küldi az azúr
bástyákról hozzám válaszul
testvéri himnuszát.

Szabó Lőrinc

BÉKE TÉRI PROGRAMOK

2006

Június 11. vasárnap

MOZART HANGVERSENY

a XIII. kerületi napok keretében templomunk Mozart hangversenynek ad otthont.

Június 24. szombat

1 NAPOS BICIKLI-TÚRA

Szentendrei „bemelegítő” kerékpáros-túra

Június 25. vasárnap

SZENT LÁSZLÓ BÚCSÚ

10 órás szentmise, prédikál: Takács Ervin piarista szerzetes atya, közreműködik a Szent László Ének- és Zenekar.

Június 26 – július 02.

1 HETES BICIKLI-TÚRA

Nyírségi kerékpáros-túra, részletek a honlapon, jelentkezés Vicánál!

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javaslataikat:

tel.: 3-408-408 (Szolnoki Vica), 06-20-331-9588 (Hajósi Áron)

web: www.szentlaszlo.tk (folyamatosan új képekkel, hírekkel)

e-mail: hajosi@kozut.hu

levelezőlista: beketer-feliratkozas@primlista.hu